

Szilveszter Gyimesben

Utazásunkat 2022. december 28-án kezdtük meg vonattal Budapestről, Szívós Katával. Szolnokon csatlakoztak hozzánk újdonsült barátaink Orsi és Sándor. A vonatút alatt sikeresen megismerkedtünk. Másnap a reggeli órákban érkeztünk meg Csíkszeredába, ahol André Csaba és felesége Zsuzsi vártak minket. Egy közös reggeli kávé követően el is indultunk Gyimesközéplekora. Az érkezést követően elfoglaltuk szállásunkat majd egy finom ebéd után Csabával meglátogattuk a Farkasokpatakán élő Tankó Fülöp Gyugyu bácsit, aki épp a házszentelésre várta a helyi tisztelendő atyát. Lehetőségünk volt beszélgetni Gyugyu bácsival, aki nagyszerű történeteket mesélt. A hazafele vezető úton megálltunk a Ski Gyimes szórakoztató központban és boboztunk egyet. Az estét Csabáéknál folytattuk, ahol tovább mélyíthettük barátságunkat, illetve beleáshattuk magunkat a gyimesi zene szépségébe, megismerkedtünk az ütőgardonnal és az öt húros hegedűvel.

Másnap reggel autóval Kománfalvára indultunk, hogy részt vehessünk a medvés felvonuláson. Kora délelőtt érkeztünk, így lehetőségünk volt látni, ahogy a medve bundába öltözött hagyományőrök gyülekeznek. Körülbelül dél magasságában indult el a felvonulás, ahol megközelítőleg két-háromszáz medvebundás hagyományőrzőt láttunk, az egészen kisgyerektől a nyugdíjasig. Egy örök maradandó élményt kaptunk, a hangulat leírhatatlan, ahogy a dobok szólnak a medvék táncoltatják a medvebundát, az ember vére pezseg ilyen környezetben. A felvonulást követően hazafele megálltunk Gyimesbükkben az „Ezer éves határnál”. Itt felmáztunk a Rákóczi-vár romjaihoz. A rom tetejéről be lehet látni a völgy egy részét. Csaba elmesélte a vár történetét illetve megmutatta, hogy hol húzódott a régi határ. Ezután siettünk haza, mert Csabáék is házszentelésre várták az Atyát. Felemelő érzés volt részese lenni ennek a hagyománynak, amikor

az Atya megáldja a házat és a benne élőket. Az este elkezdtük előkészíteni a másnapi kenyérsütéshez a hozzávalókat. A ptyókat megfőztük majd összetörtük, hozzá adtuk a kovászt.

Harmadik nap 31-én korán keltünk, hogy a friss kenyerek időben elkészüljenek. Csaba anyukája, Erzsike néni segítségével elkészítettük a tésztát, közösen dagasztottuk. Hagytuk néhány órát pihenni, kelni a tésztát. Addig is előkészítettük és begyújtottuk a kemencét. Miután a tészta eléggé megkelt és a kemence is megfelelő hőmérsékletű lett, Csaba és Erzsike néni közösen elkezdtek megformázni a kenyereket és

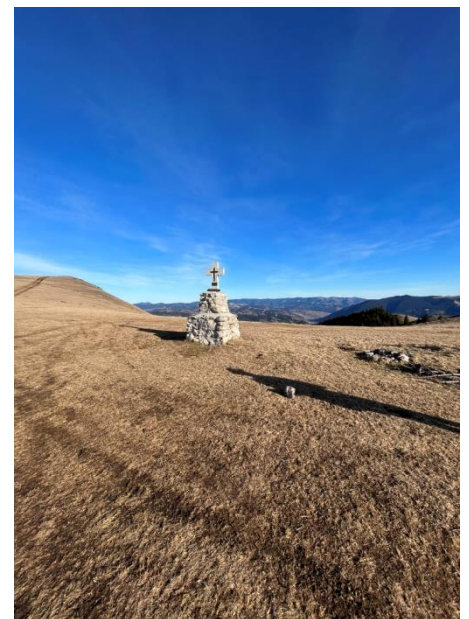
behelyezték a kemencébe. Itt kettő órát sülték a kenyerek, majd miután elkészültek le kellett ütögetni róla az égett részeket. Az ebédhez már a frissen készült kenyeret fogyasztottuk. Kora délután további vendégek érkeztek, hogy együtt ünnepelhesük a szilvesztert. Előkerült egy hegedű és gardon és kezdetét is vette a szilveszterre való hangolódás. Este a társaság közösen elment Borospatakára a skanzenbe „harsogtatni”, ami egy újévi jókívánságokkal teli köszöntés. Borospatakán

épp szilveszteri bál volt, egy kis időre mi is maradtunk, ahol ismerkedhettünk a helyiekkel, mulattunk és táncoltunk velük. Ezután visszaindultuk Csabáékhoz, ahol közösen vártuk az éjfélt. Éjfélkor elénekeltük együtt a Magyar és a Székely Himnuszt. Utána tánc vette kezdetét. Együtt jártuk a hejszát, kettős jártatót és sirülőjét, majd magyarossal és csárdással ünnepeltük az újévet. A mulatság kora hajnalig tartott a vége felé már csak nagy beszélgetésekkel övezve. Fáradtan, ám kellemesen feküdtünk le aludni az újév első estjén.

Az újév első napja szokatlanul tavaszias idővel indult, így a reggelt regenerálódással kezdtük a kénes vizű dézsában. A nap hátralevő részében Jagamas János erdélyi népzenekutató gyűjtéseinek hallgatásával, megbeszélésével telt.

Következő nap reggeli után autóval Sötétpataka felé indultunk, Kicsi Kóta lakhelye felé. Sötétpatakán keresztül érve a Naskalat felé indultunk. A szokatlan meleg, napos időben gyönyörű látvány tárult elénk. Az úton fel a hegyre, többször is be lehetett látni a Gyimes-völgyét. Dél körül értünk fel a Naskalat 1553 méter magas csúcsára, honnan napos időben lehetett látni a környező hegyeket, mint a Hagymás-hegységet vagy Nyerges-tetőt, illetve a ködbe burkolt Csíki-medencét. A Naskalaton egy ideig túráztunk, így jutottunk el Kondra-kereszthez is, aminek a történetét Csaba el is mesélte nekünk. A hegyről lefele Sötétpatakán megálltunk Sára Ferencéknél egy rövid látogatásra, majd a helyi kisboltnál a „Brazil” nevű boltnál megálltunk beszélgetni a helyiekkel. Kora este értünk vissza Gyimesközéplekora Csabáékhoz, ahol egy regenerálódó szaunázást követően ismét bele mélyültünk a gyimesi hagyományokba és annak zenei szépségeibe.

Kirándulásunk utolsó előtti reggelén korán keltünk, hogy vonattal Csíkszeredába induljunk. Egy rövid séta után a Gyimesközépleki állomásról indultunk. Az út körülbelül egy óra volt, ez idő alatt a gyönyörű napsütötte Gyimesből a ködös, hűvös Csíkszeredában találtuk magunkat. De a komor idő nem szegte kedvünket, a gyönyörű épületek és a hangulatos kis utcák kárpótoltak bennünket. Egy tartalmas reggeli után elindultunk gyalog Csíksomlyó felé. Útközben megálltunk, hogy megnézzük a Márton Áron Főgimnáziumot, az épület gyönyörű és monumentális. A

rövid kitérő után folytattuk utunkat és hamarosan el is értünk a Csíksomlyói kegytemplomhoz. Épp nem volt mise, ezért lehetőségünk volt belülről is körbe nézni a templomban. Megnézhettük és elmondhattunk egy imát a Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló szobor előtt. Ezután visszatértünk Csíkszeredába, ahol még egy rövid városnézést beiktattunk. Kora délután indultunk vissza Gyimesközéplokra.

Utolsó reggelünkön korán keltünk, hisz volt még tervben kirándulás. Késő délelőtt indultunk meg Hidegség felé, hogy felmenjünk a Jávárdi Zúgó-vízeséshez. A nagy sár sem tántorított el bennünket, hogy felmenjünk a vízeséshez. Ezt követően visszafele jövet meglátogattuk Csukuly Anna nénit, aki rengeteg történetet mesélt és néhány dalt is énekelt nekünk. Látogatásunk után siettünk vissza Csabáékhoz, hogy készülődjünk a haza útra. Késő délután kezdtünk búcsúzkodni, annak reményében, hogy hamarosan újra visszatérünk erre a gyönyörű vidékre, barátainkhoz. Ezt követően indultunk meg Csíkszereda felé, ahonnan egy kisebb várakozást követően indultunk meg Budapestre vonattal. Másnap reggel értünk haza, hatalmas élményekkel és rengeteg emlékekkel. Örülök, hogy részese lehettem ennek a csodálatos utazásnak!

Hanák Zsolt

